

2000 yılında yayınlanan **Alt Emperyalizm ve Türkiye** kitabının devamı olan **Küresel İç Savaş ve Türkiye**

yayınlandı. Kitabın başlığı iç savaşın yeni özelliğine dikkat çekiyor. İç savaş, klasik anlamda, bir ülkenin vatandaşları arasındaki savaştır ama artık böyle değildir. Dünyanın neresinde olursa olsun bütün iç savaşlar küresel özellik taşır. Bu özellik bazısında az bazısında yoğun olabilir. Afrika'da haritada yerini bulmakta zorlanacağımız bir ülkede bile iç savaş başladığında hızla küresel özellik kazanır. Dışarıdan birileri müdahale eder. Bu müdahale kıtanın alt emperyalist ülkesi olan Güney Afrika tarafından yapılabileceği gibi, Fransa tarafından da yapılabilir. Ek olarak komşu devletler de karışabilir.

Bu temelde Suriye'deki iç savaşa dışarıdan müdahaleden söz etmek doğru değildir çünkü dünyada dış müdahalenin bulunmadığı iç savaş artık yoktur.

Kitapta yer alan diğer önemli konular arasında Türkiye silah sanayisi ve sermaye ihracı önemli yer tutar. Ek olarak Türkiye ile Rusya Federasyonu arasındaki önemli benzerlikler gösterilmektedir. İki ülkenin kırılğan biçimde de olsa yakınlaşması boşuna değildir.

Ek olarak alt emperyalist ülke örnekleri Güney Afrika, Brezilya ve Hindistan incelenmektedir.

Kitap okuma oranının yüzde 1 bile olmadığı bir ülkede kitabı basmak sorun, dağıtmak ayrı sorundur. Kitabı www.nadirkitap.com da veya Ankara'da Zafer Çarşısı'nda bulabilirsiniz. Yayıncılığın durumu hiç parlak değil ve şimdilik yapılabilecek fazla bir şey de görünmüyor. Çabamızı sürdüreceğiz, o kadar...

2016 yılı Ekim ayında piyasaya çıkan **Geleceğe Dönüş** kitabı sanırım bu yıl içinde tükenecek ya da tükenmeye yaklaşacak... 1000 tane basılan bir kitabın üç yılda tükenmesinde övünülecek

yan bulunmuyor.

1989 Berlin Duvarı

adlı kitabımın 2000 basılıp on yılda tükenmesi gibi... Kitap esaslı övgüler aldı ama satış bu hızda gitti.

Çok sayıda kitabın bu düzeye bile ulaşamadığını biliyorum ve bu gerçekten acı bir durumdur.

120-130 sayfa civarında kitap basmayı iyi akıl ettik... Okumayla zaten arası iyi olmayan insanlar 250-300 sayfalık kitabı görür görmez okumamak kararını veriyordu. Bu kitaplarda durum daha iyi denilebilir. **Geleceğe Dönüş** tükenirse ikinci baskısını düşünmüyorum. Bunun yerine içindeki konuları ayrı kitaplar olarak daha ayrıntılı işlemek yerinde olur sanıyorum.

Mesela reel sosyalizmin çözülmesi bu kitapta ayrıntılı olarak yer alıyor. Bu temelde başka bir kitapta tek ülke –mesela Bulgaristan- incelenebilir, bu incelemede genel olanla bu ülkeye özel olan ayrılabilir ve bugüne bağlanabilir.

Sosyalizmde devlet konusu ayrı bir kitap olabilir...

Bunların hepsi yeni konulardır ve insanlara bütün bilgiyi birdenbire değil kademeli olarak iletmek daha uygundur. Önce genel bir bakış, bunun ardından özelliklere iniş...

Bu deneyler öğrenilince kendi geleceğimiz hakkında daha rahat belirlemeler yapabileceğiz.

Kitabın adı geleceğin bittiğini ifade ediyor. Sosyalizmde gelecek bitti çünkü gelecek tasavvurları havada kalıyor. Tarihte yapılmış olanların orasını burasını biraz törpüleyerek yeniden yapmaya çalışmanın anlamı bulunmuyor ve zaten yapılamıyor da... Gelecekte dönüş'ü geleceğe dönüş'e dönüştürmek ancak sosyalizm teorisinde önemli değişiklikler yapılmasıyla mümkündür. Kitapta bu değişikliğin önemli noktaları inceleniyor.

Bir nokta, işçi sınıfı devrimciliğidir. İşçi sınıfı 20. yüzyılın hiçbir devriminde –Sovyet devrimi dahil- esas sınıf olmamıştır, kır ve kent küçük üreticiliğinin sosyalist devrimlerde önemli payı

vardır.

Gerçekleşmiş olan işçi sınıfı öncülüğü değil, komünist partisi yöneticiliğidir. Mahir Çayan'ın güzel deyimiyle ideolojik önderliktir. Sadece bunun Sovyet devrimi dahil 20. yüzyılın bütün devrimlerinde gerçekleştiğini belirtmek gerekir. KP, işçi sınıfının –Çin gibi- çok ama çok az olduğu ülkelerde bile sosyalist devrimi küçük üreticiliğe dayanarak gerçekleştirebilir.

20. yüzyılda başlıca devrimler ortada, tarih de ortada, yukarıdaki tespitin gerçekliği de ortada...

Küba'da ise devrimi götüren asıl güç şehir ve kır küçük üreticiliği, aydınlar ve öğrencilerdir. İşçi sınıfının katkısı esas olarak son aşamadır.

Küba devrimi, komünist partisinin değil başka bir örgütün -26 Temmuz Hareketi- yapabildiği sosyalist bir devrimdir.

Tekrar başa dönersek...

Küresel İç Savaş ve Türkiye ile kendimizi incelemeye başladık...

Dünyayı bilmeden kendini bilemezsin. Bu bizim **TDAS**'tan beri süren anlayışımızdır ve doğruluğu da defalarca görülmüştür.

Gel

eceğe Dönüş,
TDAS

'tan bile daha çok sevdiğim kitabımdır. Gelecekte bu düşüncem değişir mi, bilemem. Sonuçta her kitabın dönemi vardır.

Dünyanın başlıca bölgelerindeki muhalefet hareketlerini inceleyen ve ortak noktalarını çıkarmaya yönelik bir kitap ne kadar iyi olurdu. Kitabın temelini ayrıntı içinde boğulmak değil, ana noktalar ve gelişme çizgisinin incelenmesi oluşturmalıdır.

Yükselen ve düşen hareketlerle ilgili genel teori, ardından Zapatistalar, ardından Sosyal Forum Hareketi, ardından işgal hareketi... Ve dünyanın her tarafında –bizde de- köylü hareketleri var. Bunlar da temel güce dahildir, 20. yüzyılda da dahildiler. Komünistlerin körlüğü bunu görmeyebilir ve varsın görmesin...

Kendileri için gelecek bitti ama henüz anlamadılar...